

Bourgeois Louis, Genf, 1551. (1510—1569.)

1. { Jé - zus meg - halt bú - ne - in - kért, Har - mad - nap fel -  
Mi meg - i - ga - zu - lá - sun - kért Min - den - ről szá -

tá - ma - dott; Meny - nye - i szent Aty - já - nak,  
mot a - dott.

És ő i - gaz - sá - gá - nak A vált - sá - got

meg - fi - zet - te A bú - nő - sök - nek he - lyette. Gy.B.

2. Eletét maga letette / Önként és jó kedvéből, / Azt maga ismét felvette / Isteni erejéből. / Ó! csudáknak csudája! / Íme az Isten fia / Értem életet áldozott, / Elővé holtból változott.

3. A meghalt Jézus vére szólt / Nékünk oly drága dolgot, / Mert e vér Isten vére volt, / Bűnt, halált ezzel oldott. / Vér, melynek nincsen mása, / Ó! Bethlehem forrása! / Ó! Jézus egy áldozatja, / Isten gyönyörű illatja!

4. Hogy ez kedves volt Istennek, / Azt azzal megmutatta, / Hogy szent testét ő Szentjének / Sírban soká nem hagyta. / És a halál kötelét, / A koporsónak tőrét / Harmadnap szíjjel oldozta, / Fiát fogságból kihozta.

5. Jézus, én megholt életem, / Jézus, feltámadásom, / Benned bűntől mentté lettem, / Benned igazulásom. / Ó! adj hát segítséget, / Lelki elevenséget / Az új életben járásra, / Az első feltámadásra!

Szőnyi Benjámin (1717—1794.)